

Μετά την υπογραφή του Μνημονίου Συνεννόησης ανάμεσα στην Αρχιεπισκοπή και την Κοινότητα, ο ιστορικός φορέας μας έχει το ένα πόδι μέσα στην εκκλησιαστική νομιμότητα και η παροικία βρίσκεται πολύ κοντά στην ομόνοια ύστερα από δεκαετίες διχασμού. Ομως, οι διαφωνούντες στην Κοινότητα απειλούν να το απορρίψουν στην έκτακτη γενική συνέλευση της 3ης Ιουλίου με διάφορες προφάσεις εν αμαρτίαις.

Οπως είναι γνωστό, αρχής γενομένης από την Κοινότητα Αντελάιντ, πριν μισό περίπου αιώνα οι ανεξάρτητες Κοινότητες αποσκίρτησαν από την Αρχιεπισκοπή επειδή πίστευαν ότι υπήρχε κίνδυνος να εφαρμοστεί στην Αυστραλία το λεγόμενο Σύνταγμα Αμερικής, με συνέπεια να χάσουν τις περιουσίες και τη διοικητική ανεξαρτησία τους. Θα δεχτούμε ότι οι ανησυχίες τους τότε ήταν βάσιμες και έκαναν αυτό που πίστευαν πως είναι ορθό, αλλά με υποσχέσεις (που πίστεψαν) ότι θα βρεθεί άλλη επίσημη εκκλησιαστική αρχή στην οποία θα ενταχθούν για να μην χάσουν την εκκλησιαστική νομιμότητά τους.

Οταν τότε πήγα στα γραφεία τής Κοινότητας Αντελάιντ μια ημέρα μετά την αποσκίρτησή της από την Αρχιεπισκοπή για να δηλώσω τη βάπτιση του γιού μου στον κοινοτικό ιερό ναό, ο μακαριότος ιερέας Στυλιανός Στενός, απάντησε στο ερώτημά μου για τη νομιμότητα των Μυστηρίων πως η Κοινότητα Αντελάιντ σύντομα θα είχε νόμιμη εκκλησιαστική Αρχή, “όπως το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας” και ο ευσεβής λευίτης πίστευε αυτά που έλεγε επειδή, προφανώς, έτσι τον είχαν διαβεβαιώσει.

Στα πενήντα τόσα χρόνια, όμως, που πέρασαν η Ομοσπονδία που εκπροσωπεί τις ανεξάρτητες Κοινότητες δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει εκκλησιαστική νομιμότητα και δεν υπάρχει καλύτερο παράδειγμα αυτής της αποτυχίας τους από το πρόσφατο Βατερλώ τής Ομοσπον-

Η αγάπη συγχωρεί μέχρι εκεί που επιτρέπει
η αξιοπρέπεια μας. Ο καθένας, όμως,
έχει τα δικά του όρια...

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΕΝΩ Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΠΡΟΣΔΟΚΕΙ ΤΗ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ

Βαδίζουν προς δεύτερη “αποσκίρτηση”; ΜΕ ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ...

δίας με τους Παλαιοιμερολογίτες.

Η πρώτη αποσκίρτηση, λοιπόν, απέτυχε λόγω άγνοιας των Κοινότητων για την αλληλεγγύη ανάμεσα στις Ορθόδοξες Εκκλησίες και έμειναν εκκλησιαστικώς “ξεκρέμαστες”, όπως πολύ σωστά έγραψε συνάδελφος πρόσφατα. Η δεύτερη “αποσκίρτηση”, όμως, θα είναι τελείως αδικαιολόγητη και μεγάλη η ευθύνη τής Κοινότητας απέναντι στην παροικία που δεν ψηφίζει, αλλά προσδοκεί να βρει επιτέλους την ησυχία της χωρίς διπλούς γιορτασμούς, τις διαφωνίες για το πού θα γίνουν οι γάμοι των παιδιών τους κλπ. κλπ. Άλλα και οι ελληνικές και αυστραλιανές αρχές ασφαλώς έχουν απηδήσει με τα καμώματά μας.

Εφόσον, λοιπόν, φόβος και τρόμος για τις Κοινότητες ήταν η απώλεια των περιουσιών τους και τής διοικητικής ανεξαρτησίας τους, βασικός στόχος τού πρόδρου Χάρη Δανάλη, τού γραμματέα Μιχάλη Τσιλίμου και τού ταμία Χρήστου Μπελέρχα που διαπραγματεύτηκαν τη συμφιλίωση με την Αρχιεπισκοπή για ν' αποκτήσει εκκλησιαστική νομιμότητα ο λαϊκός φορέας μας, ήταν να εξασφαλιστεί η περιουσία και ανεξαρτησία τής Κοινότητας, αλλά και η αναγνώριση των αντικανονικών μυστηρίων.

Τα πέτυχαν όλα και η Κοινότητα δεν θα γίνει “ενορία”. Ομως όταν

δύο αντίταλοι σαράντα χρόνια κάθονται στο τραπέζι για να διαπραγματευτούν τη συμφιλίωση θα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι να κάνουν υποχωρήσεις, που πραγματικά έγιναν από τις δύο πλευρές.

Οι διαφωνούντες, ίσως πιστεύουν η Αρχιεπισκοπή θα έπρεπε να τοποθετήσει τρεις ιερείς της στις κοινοτικές εκκλησίες για να εξυπηρετήσει την Κοινότητα, που θα παρέμενε εκκλησιαστικά αιωρούμενη! Οπως φαίνεται, δεν έχουν διδαχτεί τίποτε από την πολύχρονη αντιπαράθεση με την Αρχιεπισκοπή.

Δηλαδή, ότι δεν πρόκειται για μια άγνωστη ομαδούλα παλαιοιμερολογιτών στην Ελλάδα προθύμων να εγκαταλείψουν τα “γνήσια Ορθόδοξα” πιστεύων τους για να βολευτούν στις κοινοτικές εκκλησίες, αλλά για το Οικουμενικό Πατριαρχείο, κορυφαίο θεματοφύλακα τής Ορθοδοξίας που δεν παζαρεύει τους Εκκλησιαστικούς Κανόνες και την μακρόχρονη παράδοση.

Τί φυσικότερο, λοιπόν, από το να διεκδικήσει η Αρχιεπισκοπή την επιτήρηση τού εσωτερικού των εκκλησιών τής Κοινότητας που, όπως λέει ο Δρ Βασίλης Αδραχτάς, είναι

λατρευτικοί χώροι και δεν μπορεί ο κάθενας να τους διακοσμεί όπως θέλει με εικόνες και εικονογραφίες; Αποκλείεται η Αρχιεπισκοπή να έχει αντιρρήσεις αν μεταφερθεί μια καρέκλα ή ένα τραπέζι από μια εκκλησία στην άλλη, όπως λένε οι διαφωνούντες, ούτε φοβάται την τοποθέτηση φωτογραφιών τού Στάλιν, όπως λένε σαρκαστικά, γιατί τότε δεν θα είχαν να κάνουν με την Αρχιεπισκοπή, αλλά με το οργισμένο εκκλησίασμα.

Το συμβούλιο τής Κοινότητας, αναγνώρισε τις υποχωρήσεις που έπρεπε να κάνουν χωρίς να βλαφτούν τα συμφέροντα τού ιστορικού φορέα τους, ο κ. Δανάλης, ο κ. Τσιλίμος και ο κ. Μπελέρχας, για να επιτευχθεί η εκκλησιαστική κανονικότητα και η συμφιλίωση στην παροικία, χωρίς νικητές και ηττημένους.

Το γεγονός ότι η Αρχιεπισκοπή θα επιπρεί τις εκκλησίες σε συνεργασία με επιτροπές που θα διορίζει η Κοινότητα δεν θέτει σε κίνδυνο ούτε την ανεξαρτησία τής Κοινότητας, ούτε τις περιουσίες της και όσον αφορά στη συγκατάθεση τής Αρχιεπισκοπής για την πώληση των ιστορικών κοινοτικών εκκλησιών θα ήθελα να γνωρίζω αυτούς που θα τολμούσαν ποτέ κάτι τέτοιο.

Εκείνο που θα πρέπει να σκεφτούν τα μέλη τής Κοινότητας πολύ καλά πριν ψηφίσουν στην έκτακτη γενική συνέλευση, είναι αν θα πρέπει να απορρίψουν το Μνημόνιο Συνεννόησης και να επιστρέψουν στην εκκλησιαστική αντικανονικότητα δυσαρεστώντας την παροικία, αφού η Αρχιεπισκοπή εγγυάται τη διοικητική ανεξαρτησία τής Κοινότητας και δεν διεκδικεί ούτε ένα τούβλο από την περιουσία της.

Υ.Γ.: Υπενθυμίζουμε ότι σήμερα το βράδι στην εκπομπή “Επικαιρότητα παντού και πάντα” στο 2ΜΜ θα συνεχίσουμε με τον Δρ Βασίλη Αδραχτά την ανάλυση τού Μνημονίου Συνεννόησης Αρχιεπισκοπής - Κοινότητας και θα έχετε την ευκαιρία να εκφράσετε τη γνώμη σας.

* Παραπαίει η Γκίλαρντ

Συνεχίζει ν' απογοητεύει τούς οπαδούς τού Εργατικού Κόμματος η πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ, με αποφάσεις που παίρνονται κυριολεκτικά “στο πόδι” και σήμερα αντιμετωπίζει αντιδράσεις σε τρία μέτωπα που άνοιξε εντελώς απρετούμαστη.

Πρώτο πρόβλημα είναι ο φόρος στον άνθρακα που ανακοίνωσε πρόωρα χωρίς να γνωρίζει τις λεπτομέρειες και τον απέρριψε η πλειοψηφία των ψηφοφόρων. Η κα Γκίλαρντ ακόμη δεν μπορεί να αποκαλύψει στους πολίτες πόσος θα είναι ο φόρος στον άνθρακα, \$10 ο τόνος, \$20 ή \$30; Ούτε γνωρίζει, φυσικά, ποιό θα είναι το εισόδημα από τον φόρο και προπαντός πώς θα αποζημιωθούν οι πολίτες από την αναπόφευκτη αύξηση στο κόστος αγαθών και υπηρεσιών. Αυτή η έλλειψη ενημέρωσης, δίνει στην αντιπολίτευση την ευκαιρία να κινδυνολογεί για τις συνέπειες τού φόρου, υπερβάλλοντας το κόστος στον κοσμάκη που ανησυχεί, αλλά και αμφισβήτωντας την αποτελεσματικότητά του στη μείωση των ρύπων.

Δεύτερο πρόβλημα είναι η συμφωνία για την ανταλλαγή 800 “παράνομων” προσφύγων από την Αυστραλία με 4000 “νομίμων” προσφύγων

από την Μαλαισία, με την οποία διαφωνούν ο ΟΗΕ, η αντιπολίτευση, φορείς προστασίας των προσφύγων, ακόμη και δύο τουλάχιστον γυναικες βουλευτές τού Εργατικού Κόμματος. Να πούμε ότι η κα Γκίλαρντ απέρριψε τη “λύση Ναούρου” επειδή το κρατίδιο δεν έχει υπογράψει το μανιφέστο τού ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, ενώ υπογράφει συμφωνία με την Μαλαισία που κι' αυτή δεν το έχει υπογράψει! Αιτία των διαφωνιών είναι η μεταφορά παιδιών προσφύγων στην Μαλαισία, όπου δεν θα έχουν καμία προστασία.

Τρίτο και πρόσφατο πρόβλημα είναι η απόφαση τής κας Γκίλαρντ να σταματήσει την εξαγωγή βοοειδών στην Ινδονησία με τεράστιο κόστος για τους αυστραλούς κτηνοτρόφους. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση πήρε αυτή την απόφαση κάτω από αφόρητη πίεση πολιτών που εξαγριώθηκαν από την κακομεταχείριση των ζώων σε σφαγεία τής Ινδονησίας. Η χώρα αυτή απειλεί τώρα ν' αγοράζει τα βοοειδή της από τη Νέα Ζηλανδία, επειδή η κυβέρνηση Γκίλαρντ δεν μελέτησε